

حمایت کننده در اروپا و آمریکا تشکیل شدند.

از همان آغاز جنگ، بسیاری از کشورهای غربی از مجاهدین حمایت می کردند. در اواسط دهه هشتاد، روشن شد که روس ها درگیر جنگ شکست خورده شده اند، زیرا مجاهدین توانستند منابع مالی و سلاح های پیشرفته فراهم کنند. همچنین انزوی اتحاد جماهیر شوروی باعث افزایش فشار داخلی بر شهروندان و جنگجویان با سابقه شد.

نتیجه تمام این مسائل باعث شد اتحاد جماهیر شوروی به عنوان بخشی از توافقنامه ژنو و زیر نظر سازمان ملل، قطعه نامه عقب نشینی نیروهایش را از افغانستان در سال ۱۹۸۸ صادر کند. در نتیجه نجیب الله (نجیب الله از قبیله احمدزی بود که پس از ببرک کارمل از نوامبر ۱۹۸۶ تا آوریل ۱۹۹۲ رئیس جمهور افغانستان شد. در زمان به قدرت رسیدن طالبان در سال ۱۹۹۶، او را شکنجه و سپس اعدام کرده و جسدش را در انتظار عمومی قرار دادند.) به عنوان جانشین ببرک کارمل (رئیس جمهور افغانستان از دسامبر ۱۹۷۹ تا نوامبر ۱۹۸۶) منصوب شد و وعده های کارمل، مبنی بر تبدیل افغانستان به جمهوری شانزدهم اتحاد جماهیر شوروی تحقق نیافت. کرملین نجیب الله را منصوب کرد و یک دولت بازپچه یا دست نشانده متشکل از حامیانش را در کابل تشکیل داد. نجیب الله صلاحیت کمتری به رئیس ماقبل خود داشت و از سویی فرد جوانی بود. او به دلیل اینکه رئیس دستگاه امنیت کشور بود، توانست صعود خود را به این مقام تضمین کند.

در سایه تشکیل این دولت جدید، روس ها عقب نشینی نیروهای خود را از افغانستان اعلام کردند. نخستین بار که از آن تصمیم باخبر شدم، بسیار خوشحال شدم. نمی دانستم که زنده می مانم و شاهد روزی خواهم بود که شوروی افغانستان را ترک می کند. مطمئن بودم که توسط گلوله های آن ها به شهادت می رسم. حتی آرزوی آن را نیز می کردم، اما در عین حال امیدوار بودم و از خدا می خواستم که مرا زنده نگه دارد تا اینکه افغانستان را یک کشور اسلامی آزاد ببینم که دولتی اسلامی آن را رهبری می کند.

پس از عقب نشینی روس ها البته، ما شاهد روابط شکننده میان گروه های مختلف مجاهدین بودیم، زیرا مجموعه ای از آن گروه ها، اهداف خاص خود را پیگیری کردند و آن چیزی که بعدها آمد، نام مجاهدین و کرامت آن ها و خود جهاد را مخدوش کرد. با عقب نشینی روس ها، وضعیت زندگی در روستاها بهبود پیدا کرد، اما این عقب نشینی معایبی نیز داشت. در سال ۱۹۹۰ ایالات متحده آمریکا حمایت خود را از مجاهدین کاهش داد. منابع مالی و نظامی فرماندهان رو به پایان بود، لذا در پی یافتن منابع جایگزین بودند و در نتیجه بسیاری از آن ها از دولت جدید نجیب الله درخواست کمک کردند.

در زمانی که این فرماندهان به دنبال یافتن منابع مالی بودند تا به مجاهدین زیرمجموعه خود پول بدهند و آن ها را از دست ندهند، نجیب الله اقدام به گنجاندن مجاهدین خط مقدم در سازمان اطلاعات افغانستان نمود و زمانی که آن ها پذیرفته می شدند، از دولت پول دریافت کرده و در نتیجه، آنها به عنوان منبع بی اساس اطلاعات تبدیل می شدند که دیگر تهدیدی برای دولت نبودند.

اما گروه هایی که با دولت کمونیستی همکاری می کردند، بر ضد جبهه های ما عملیات می کردند. این ما (طالبان) بودیم که بر مبنای اصول اساسی، همچنان جهاد را برضد